

Sâmbătă,
8 august 2026

Dragi copii,

Pe cine credeți că celebrăm azi? Vă dau 3 indicii ca să vă ajut să ghiciți: sunt blănoase, jucăușe, mai ales când sunt mici, și torc când se simt bine sau vor să se liniștească. Parcă vă și aud strigând: pisicile. Aveți mare dreptate: azi e Ziua Internațională a Pisicilor atât de îndrăgite de mulți dintre voi, o zi în care învățăm cum să le creștem cu iubire, grijă și responsabilitate.

Știați că acum foarte mulți, chiar mii de ani, oamenii din Egipt au început să se împrietenească cu pisicile sălbatice după ce și-au dat seama că acestea le ajută să țină șoarecii și alte rozătoare departe de casă și de recolta obținută? Încet-încet felinele s-au obișnuit cu oamenii, s-au transformat în pisici domestice. De atunci s-au răspândit în întreaga lume și au devenit prietene de nădejde ale oamenilor. Spre deosebire de câini, însă, comportamentul lor nu s-a schimbat atât de mult și chiar și astăzi seamănă cu cel al rudelor lor sălbatice. Pisicile și-au păstrat instinctul de vânătoare și, pe lângă șoareci, prind cu ușurință păsări, șopârle, broaște, fluturi, unele rare, chiar pe cale de dispariție. Uneori le vânează ca să-și potolească foamea, alteori doar ca să se joace cu ele. Din aceste motive nu sunt privite cu ochi buni de biologi. Eu, sincer, nici nu le suport, mai ales de când una dintre ele mi-a mâncat puiul cel mic. Vă mai amintiți cum s-a întâmplat, așa-i? Ei bine, pisica aceea e încă la bunici. Au încercat să-i găsească gazda sau o nouă casă, o familie care să aibă grijă de ea, dar până acum nu au reușit. Sau au reușit, dar încă nu și-au dat seama? Voi ce credeți? Haideți să vedem indiciile:

- pisica stă aproape tot timpul în casă, fie la bunici, fie la Ilinca. Locul ei preferat este în brațele Ilincăi, cu care se joacă aproape tot timpul când e trează.
- Ilinca i-a ales numele Luna și i-a făcut cadou o zgardă cu un medalion pe care scrie numele ei și un clopoțel roșu. I-a și explicat rolul clopoțelului: „când ieși afară, clopoțelul sună și le dă de veste păsărilor că te apropii. Astfel ele vor avea timp să zboare și să se adăpostească. Îmi promiți că nu prinzi nicio pasăre? Dacă nu te-ai săturat, mai ceri ceva de mâncare de la bunica și dacă vrei să te joci, vii la mine. N-o să-ți lipsească nimic, dar trebuie să ne ascuți.”
- am mai auzit că tatăl Ilincăi, care e medic veterinar, o va opera pe Luna ca să nu aibă pui. Mulți oameni aleg această soluție pentru a avea grijă de sănătatea pisicilor, pentru a le asigura o viață lungă și pentru ca mai puțini pui să ajungă pe străzi, fără o familie care să îi iubească și să aibă grijă de ei.

Ce ziceți? Rămâne Luna aici? Eu sper că dacă va rămâne, va petrece foarte puțin timp afară și niciodată nu o să-și piardă zgarda cu clopoțelul. În orice caz o să fiu mai precaut și mai vigilent când e afară, ca restul păsărilor, de altfel.

Cât despre noi și celelalte păsări, ce să vă povestesc...? Cu greu facem față căldurii și secetei care s-au instalat deja de zile bune. Soarele arde atât de puternic, încât, dacă bunicul nu se grăbește, apa începe să se evapore din găleată, înainte să ajungă în adăpătoare. Din fericire, ne-o schimbă chiar și de două-trei ori pe zi, iar asta ne ajută să ne răcorim și să trecem mai ușor peste arșița verii. Hrana se găsește din ce în ce mai greu și mi-e teamă că dacă nu o să plouă în curând, puii mei vor avea de suferit. Ne bucurăm atunci când găsim câte o rămă uscată pe jumătate. Știați că în caz de secetă râmele se retrag mai adânc în pământ? Și că 84,8% din corpul lor este apă? Supraviețuiesc numai dacă nu-și pierd mai mult de 60% din greutate în urma deshidratării. Noroc că au început să se coace fructele de pădure. Ne completăm meniul cu ele și nu murim de foame.

Nici familia de codroși de munte nu trece printr-o perioadă ușoară. Din cele cinci ouă, au ieșit doar patru pui, iar aceștia au părăsit cuibul acum o săptămână. Din păcate, la numai două zile după aceea, Ilinca a găsit unul dintre părinți fără viață sub un măr. A plâns atât de mult, încât mi s-a făcut milă de ea. Spunea că acești codroși au devenit parte din familie și că îi va fi tare dor de ei în fiecare dimineață când nu îi va mai vedea de la fereastră bucătăriei căutând hrană prin iarbă. Era și foarte îngrijorată pentru părintele rămas. Cum va reuși oare să aibă grijă singur de cei 4 pui? Chiar dacă au ieșit din cuib, ei încă au nevoie de ajutor. Timp de încă 10-11 zile, părintele îi hrănește și îi învață cum să-și găsească singuri mâncare. Uneori, această perioadă se poate prelungi și până la patru săptămâni.

Îngrijorarea ei s-a mai diminuat următoarea dimineață când a zărit părintele rămas și unul dintre pui, dar a distras-o și bunicul când a menționat că în curând o să urmărească Perseidele, spectaculoasa ploaie de stele căzătoare din august, din cortul instalat în grădină. Din acel moment cei doi au început să discute detaliile despre marea campare ce bate la ușă și ce vor vedea, dar Ilinca nu a uitat să tragă cu ochiul la codroși, ori de câte ori îi auzea vocalizând.

Mă tot gândesc că în fiecare zi viața noastră poate fi și chiar este în pericol. Dar oamenii responsabili precum bunicii și părinții Ilincăi, chiar și Ilinca, oricât de mică ar fi, ne arată că gesturile mici contează. Un clopoțel prins de zgarda pisicii sau un bol cu apă pus la umbră pentru animale nu necesită efort mare, dar fac diferența și chiar pot salva o viață.

Cu drag,
Mierla

Activități pentru voi, prietenii mei:

1. Cu ajutorul părinților, bunicilor, uitați-vă pe hartă unde e Egiptul, locul unde s-a domesticit pisica.
2. Dacă doriți să aflați mai multe detalii despre interacțiunea pisicilor domestice cu animale sălbatice, citiți ACEST articol.
3. Dacă aveți pisică, încercați să deveniți gazde cât mai responsabile aplicând măsurile din această scrisoare sau articolul despre care am vorbit mai sus.
4. Cu ajutorul ACESTUI calculator, puteți afla în doar câteva secunde câți urmași poate să aibă o singură pisică. Eu am verificat pentru 5 ani, 2 serii de pui pe an din care jumătate sunt femele și doar jumătate dintre ele ajung să aibă și pui, am setat durata de viață la 4 ani și am obținut o cifră uriașă: 376. Mi-e teamă și să scriu.
5. Nu uitați să completați în ACEST formular titlurile poveștilor, cântecelor în care apar eu, mierla.
6. Alimentați în continuare adăpătorea cu apă proaspătă și spălați-o des.
7. Documentați-vă despre Perseide ca să aveți mai multe șanse să le admirați

